

UZASADNIENIE
postanowienia z dnia 1 października 2021 roku

Wnioskiem z dnia 20 września 2021 roku (data nadania) Rzecznik Finansowy wniósł o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o zaniechanie nieuczciwej praktyki poprzez zakazanie obowiązanemu KIM Finance Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie pobierania pozaodsetkowych kosztów kredytu w rozumieniu art. 5 pkt 6a) ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2019 r. poz. 1083 t.j. ze zm.), w wysokości przekraczającej maksymalną dopuszczalną wysokość wskazaną w treści art. 36a w zw. z art. 36b i art. 36c ustawy o kredycie konsumenckim, w związku z zawarciem umowy z pożyczkobiorcą:

- jeśli (w okresie poprzedzającym obejmującym 120 dni) obowiązany zawarł umowę pożyczki z tym samym pożyczkobiorcą, a pożyczkobiorca jej nie spłacił w całości lub;
- jeśli całość kwoty pożyczki jest przeznaczona na spłatę zobowiązania z umowy zawartej (w okresie poprzedzającym obejmującym 120 dni) przez tego samego pożyczkobiorcę ze spółkami zależnymi w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4) ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 ze zm.) od Creamfinance Poland Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie KRS 0000453034, a pożyczkobiorca jej nie spłacił w całości.

Ponadto wnioskodawca wniósł o zasądzenie od obowiązanego na rzecz uprawnionego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. (*wniosek, k.2-7*)

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 730 § 1-2 k.p.c., w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia (§ 1). Sąd może udzielić zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku. Po uzyskaniu przez

uprawnionego tytułu wykonawczego dopuszczalne jest udzielenie zabezpieczenia tylko wtedy, jeżeli ma ono na celu zabezpieczenie roszczenia o świadczenie, którego termin spełnienia jeszcze nie nastąpił (§ 2).

W myśl art. 730¹ § 1, 2 i 3 k.p.c., udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia (§ 1). Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (§ 2). Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązwanego nie obciążać ponad potrzebę (§ 3).

Art. 755 § 1 k.p.c. stanowi, że jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych dla zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. W szczególności sąd może:

- 1) unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania;
- 2) ustanowić zakaz zbywania przedmiotów lub praw objętych postępowaniem;
- 3) zawiesić postępowanie egzekucyjne lub inne postępowanie zmierzające do wykonania orzeczenia;
- 4) uregulować sposób roztoczenia pieczy nad małoletnimi dziećmi i kontaktów z dzieckiem;
- 5) nakazać wpisanie stosownego ostrzeżenia w księdze wieczystej lub we właściwym rejestrze.

Zgodnie z treścią art. 731 k.p.c., zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, chyba że ustawa stanowi inaczej, natomiast w

myśl art. 755 § 2¹ k.p.c. przepisu art. 731 nie stosuje się, jeżeli zabezpieczenie jest konieczne dla odwrócenia grożącej szkody lub innych niekorzystnych dla uprawnionego skutków.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że uprawniony Rzecznik Finansowy uprawdopodobnił zarówno roszczenie, jak i interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Rzecznik Finansowy wniósł o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o zaniechanie nieuczciwej praktyki rynkowej stosowanej przez KIM Finance Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, wskazując, iż otrzymał szereg skarg klientów dot. działalności obowiązanego, w tym w odniesieniu do wielokrotnego refinansowania tej samej umowy pożyczki przez tego samego kredytodawcę i kolejnych powiązanych z nim kredytodawców, a przeprowadzona przez Rzecznika Finansowego kwerenda wskazuje, że praktyka ta ma charakter masowy i przybrała formę nieuczciwej praktyki rynkowej. W ocenie Sądu, dołączone do wniosku dokumenty bez wątpienia uprawdopodobniają ww. roszczenie, w tym w szczególności przedłożone przez wnioskodawcę umowy pożyczki, zawarte pomiędzy KIM Finance Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie [REDAKTOWANE] Przedmiotowe dokumenty uprawdopodobniają okoliczność, że obowiązanym, w wyniku refinansowania umów pożyczek zawartych z konsumentami przez podmioty z nim powiązane, w rzeczywistości dąży do obejścia prawa, tj. przepisów dot. maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie uprawdopodobniony został również interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Analizując okoliczności sprawy, w tym przedłożone do akt sprawy dokumenty, Sąd doszedł do przekonania, zgodnie ze stanowiskiem wnioskodawcy, że ww. praktyka obowiązanego powinna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego w jak najszybszym czasie. Jak słusznie

wskazał wnioskodawca, na mocy art. 8e ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. 2020, poz. 568), ustawodawca podjął działania zmierzające do ustawowego ograniczenia możliwości pobierania zawyżonych kosztów kredytu konsumenckiego. Jednakże, ww. przepis wygaś z dniem 30 czerwca 2021 roku, co oznacza, że konsumenci, zawierający z obowiązanym umowy kredytu, mogą być narażeni na stosowanie przez obowiązanego ww. nieuczciwej praktyki rynkowej. Wobec powyższego, mając na uwadze, iż w okresie do czasu wydania orzeczenia kończącego dot. roszczenia Rzecznika Finansowego, znaczna liczba konsumentów może zostać poszkodowana działaniem obowiązanego, Sąd zważył, że interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia również został należycie uprawdopodobniony.

Jak już wskazano, co do zasady zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, chyba że zabezpieczenie jest konieczne dla odwrócenia grożącej szkody lub innych niekorzystnych dla uprawnionego skutków. Rzecznik Finansowy jest podmiotem działającym na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 roku o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym, a jego podstawowym zadaniem jest podejmowanie działań interwencyjnych w zakresie ochrony klientów podmiotów rynku finansowego, wobec czego w niniejszej sprawie Rzecznik Finansowy nie działa w interesie własnym, ale w interesie osób trzecich. Zaistniałe w sprawie okoliczności przemawiają za tym, że w razie nieudzielenia zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem, szkodę poniosą osoby, których interesy Rzecznik Finansowy ma chronić.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze powyższe względy oraz na podstawie przytoczonych przepisów prawa, Sąd orzekł, jak w pkt 1 postanowienia.

Zgodnie z art. 733 k.p.c., udzielając zabezpieczenia przed

wszczęciem postępowania w sprawie, sąd wyznacza termin, w którym pismo wszczynające postępowanie powinno być wniesione pod rygorem upadku zabezpieczenia. Termin ten nie może przekraczać dwóch tygodni.

Wobec treści powyższego przepisu, w pkt 2 postanowienia Sąd określił wnioskodawcy dwutygodniowy termin na wniesienie powództwa opisanego w pkt 1 pod rygorem upadku zabezpieczenia.

Zabezpieczenie udzielone niniejszym postanowieniem nie podlega wykonaniu w drodze egzekucji, zatem na podstawie art. 743 § 2 k.p.c., Sąd w pkt 3 z urzędu zaopatrzył postanowienie w pkt 1 we wzmiankę o wykonalności.

W tym miejscu zasadne jest przywołać, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do orzeczenia o kosztach postępowania zabezpieczającego, gdyż zgodnie z art. 745 § 1 i § 2 k.p.c., o tych kosztach sąd rozstrzyga dopiero w orzeczeniu kończącym postępowanie (także gdy postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia zostało wydane przed wszczęciem postępowania w sprawie). Zatem rozstrzygnięcie o kosztach niniejszego postępowania zabezpieczającego należy do kognicji sądu rozpoznającego sprawę co do istoty (zob. postanowienie SN z 17.04.2013 r., V CZ 105/12, LEX nr 1341714).

Mając na uwadze powyższe rozważania i na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł, jak w sentencji.

Sygn. akt I Co 1692/21

Zarządzenie:

odpisu postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi uczestnika bez pouczenia o środkach zaskarżenia, poprzez umieszczenie

jego treści w systemie teleinformatycznym służącym udostępnianiu pism (portal informacyjny).

Informacja dla pełnomocników będących adwokatami, radcami prawnymi, rzecznikami patentowymi oraz Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej:

Zgodnie art. 15zsz⁹ ust. 2, 3 i 4 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych:

- umieszczenie treści powyższego **orzeczenia** w portalu informacyjnym stanowi jego doręczenie wobec adwokata, radcy prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
- datą doręczenia jest data zapoznania się przez odbiorcę z **orzeczeniem** umieszczonym w portalu informacyjnym,
- w przypadku braku zapoznania się, **orzeczenie** uznaje się za doręczone po upływie 14 dni od dnia umieszczenia w portalu informacyjnym,
- doręczenie **orzeczenia** za pośrednictwem portalu informacyjnego wywołuje skutki procesowe określone w Kodeksie postępowania cywilnego właściwe dla doręczenia pisma sądowego.